

Jan Hrabě Kroupa

Můžeš Baha opustit,
ale nemůžeš zabránit, aby tě hledal.
Můžeš Baha nenávidět,
ale nemůžeš zabránit, aby tě měl rád.
Můžeš se rozhodnout proti Kristu,
ale on se na Golgotě rozhodl pro tebe.
Můžeš se vyhnout jeho sluze a církvi,
ale jeho slava a církev tě přesto stále hledají.
Můžeš si sám hledat cesty,
ale nemůžeš zabránit, aby tě Bůh našel.
Můžeš Baha zapřít, spásknout,
ale nemůžeš zabránit, aby Bůh nebyl.

P. JAN HRABĚ KROUPA

ŽIVOT S CÍRKVÍ

Náměšť na Hané 1994

CÍRKEV SE VĚNUJE ČLOVĚKU

Jde církev světem, ohlédá se,
kde v tísní člověk nalézá se
hned přispívá všem na pomoc.
Hříšníkům, snadno chybujícím,
přináší smír, lká nad kajícím,
rozptýlí temnot dlouhou noc.

Vede k tichému zamyšlení,
odvádí lidi od zpyšnění
k pokoře, která sluší nám.
Co máme, od Boha je dáno.
Když naše snažení přidáno,
zvedá se člověk k výšinám.

Když chyby, hříchy odpuštěny
a věčné tresty vyhlazeny
i mnohé časné promíjí.
Pak tělem Kristovým nás sytí,
ať ďáblovi se postaví
vítězně můžem. Hněv mívá.

BUDÍ SE DEN

Otvírám oči, zvedám hlavu.
Hned obdivuji Boží slávu,
již ukazuje obloha.
Slunce posílá hrsti světla,
by kupa mráčků pouť nespětla.
Ty plní, co jich úloha.

Vítr je podporuje v díle.
Těž chci jít v Boží přízně síle.
Celý den budu pro něj žít.
Důsledně plnit přikázání.
Až do večera ať mne chrání.
V žalostech těž zná konejšit.

Svou práci míním dobře konat.
Pomocnou ruku mi chce podat
Bůh vždycky. O to poprosím.
Já nabízím svou dobrou vůli.
Tím hotovu mám díla půli.
Zbytek kéž nebe orosí !

VŠEDNÍ DEN

Všední dny oslavovat máme ?
Pokud to z Písma trochu známe,
práce je přece za hřích trest.
Když pohlédnem však z druhé strany,
bez práce jsou dny rozeklány.
Nečinně ležet podle cest ?

Mrzutý každý, kdo nic nemá.
Rodina trpí, žádá chleba,
roztrpčen muž a žena těž.
Požehnán budiž zákon práce !
Po práci klid nám zase vrácen.
Ať nás to tedy nemate !

Dík, Bože, dáváš nám schopnosti
i tvůrčí síly vždy v hojnosti
a radost z díla, nadšení !
I všední dny jsou darem z nebe.
Uspokojení v nich nalezneme,
přátele, úspěch v snažení.

ZAPAD DEN

Zapadá slunce, končí práce.
Ohlídím se, zda dobrá láce
je v denním díle ukryta.
Znaveno tělo, vyčerpáno.
Co stačil jsem, je vykonáno.
Kytička odměn uvita.

Žádoucí oddech nese večer.
Teď abych vděčně, zbožně klečel,
pozvedl ruce k modlení.
Bůh provázel mé počínání,
on dával mi své požehnání.
To stojí za kus prodlení.

Ulehnu klidně k odpočinku.
Zítřka mi dopřej zas k počinku
dost obnovených čerstvých sil !
Svědomy čistý buď můj polštář.
I nejslabší snad dozná počtář:
"Mnohokrát jsem se provinil."

HOD BOŽÍ VÁNOČNÍ

Když země v sněhu odpočívá,
věřící budí víra živá
k oslavě lásky Otcovy.
Syna on posílá k nám na zem.
To jeho lásky je důkazem.
O Bohu Otci vše poví.

Vidíme Otce, který je duch.
Nemáme o něm jinak potuch.
Duch přece sám je nehmotný.
Syn přijal tělo viditelné.
Modlitby vysíláme střelné:
Ulehčí úděl klopotný.

Když známe Syna, známe Tebe.
Náš dobrý Otče, buď veleben.
Jásot zněj dnes od půlnoční !
Nadále budem zpívat v duchu.
Radost úst viz od ucha k uchu.
Přidej se kdekdo ! Pět počni !

HOD BOŽÍ VELIKONOČNÍ

Synova láska nekonečná.
Beze slov natolik výřečná,
že všichni nad ní užasnem.
Po letech učení, zázraků
Pán Ježíš sám a bez nátlaku
přijme smrt na kopci prázdném.

Bez viny Beránek přečistý,
bezprávně odsouzen, hnán místy,
kde dobro předtím rozséval.
Za naše viny splátku dává.
Nám sil se k tomu nedostává.
Krev svoji za nás proléval.

Tou krví oběť zpečetěna.
Nám každá vina odpuštěna.
Vždy hlásali to proroci.
Po třech dnech náš Pán z hrobu vstává.
Jásejme, že se mu dostává
sláva, pro kterou jde k Otci.

HOD BOŽÍ SVATODUŠNÍ

Duch svatý projevil dnes sebe.
Sestoupil na své věrné z nebe
v podobě ohně jazyků.
Když bouře vane, děsně hučí,
každý se kryje, zvíře skučí.
Nevydá člověk slabiku.

Těž apoštolé ohromeni
hukotem, ne však ochromeni.
Duch bázeň od nich zapudil.
K odvaze povzbudil, dal sílu,
že statečně jdou k svému dílu.
Petr jak by se probudil.

Pronesl první své kázání.
Lid se tu před Bohem uklání.
Tisíce přijmou rádi křest.
Dík, Duchu svatý, za Tvé dary !
Teď promění se náš svět starý.
Ke spáse cesta volná jest.

NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE

Oslaví zbožní dnes věřící
společně Boha. Radost v líci.
Bůh jeden ve třech osobách.
Je hoden veškeré cti, chvály.
Tu bychom všichni rádi vzdali.
Co však jsme? Maličký chrobák.

Bůh přesto od nás chválu přijme.
Vždy podle jeho vůle žijme !
Budeme hodni chvály též.
Za dílo vesmíru stvoření,
za lidstva z hříchů vykoupení,
za posvěcení děkuješ ?

Andělé, s nimi všichni svatí
zapějí hlasně: "Třikrát svatý
jsi Hospodine, Bože náš".
Pěj s nimi každá duše věrná !
Až skončí naše pouť zdě perná,
přivítáš, Bože, požehnáš.

MARIA – MATKA CÍRKVE

Mnohokrát pozdravit Tě můžem,
Matičko Boží, vonná růže.
Denně to číňme s nadšením !
Poslechlas andělské poselství,
přijalas od Ducha mateřství.
Žasnem nad spásy rašením.

Tolikrát v roce vzpomínáme,
že v Tobě svoji Matku máme.
Vzpomínka pro nás svátek je.
Rozjasníš den na krásnou slavnost,
těžkosti změníš nám na snadnost.
Palčivý žár spíš chládek je.

Znova a znova Tě voláme.
Srdce Ti s láskou otvíráme.
Pobuď vždy s námi chvílečku !
Nemocní, zdraví, bídni, chudí
s myšlenkou na Tě se zde budí.
K Tvé soše kladou kytičku.

JOSEF – OCHRÁNCE CÍRKVE BOŽÍ

Josef měl pevnou, tvrdou ruku,
nenadělal však mnoho hluku,
ač širočinou vladoval.
Ze dřeva tesal trámy, desky
a neměl při tom nářky, stesky,
byť někdy třeba nuzoval.

Políčko neměl, kdežpak lány.
Ježíška živil, Syna Panny.
Zahrádku jenom vzdělával.
Květy tam pěstil různých barev.
Dbal na zálivku, vodní nálev.
Kytičky Pánu chystával.

Matička Boží byla šťastna.
Pohoda byla tam úžasná.
Žít vedle něho – to je dar.
Snoubenec Josef, vzácný Pěstoun
provází oba, chrání cestou.
Josef je – zkrátka ideál !

Zdráv buď, Strážce Jezu Krista !

19. 3. 1994

SVATÍ – KVĚTY CÍRKVE

Světice, všichni Boží svatí,
osudy vás všech jsme dojati.
Perlamí ctností záříte.
Den po dni v celém proudu roku
sledujem stopy vašich kroků.
Žít vzorně vy nás učíte.

Čas plyne jako voda v toku.
Užitek chceme mít z úroků ?
Kapitál ctností nemáme.
Jak získat hojnost dobrých skutků,
nás učte; najít zlata hrudku ?
V čem radost trvalou máte ?

"Štěstí a radost v tom je, milí,
abychom bližním posloužili,
kus srdce jim vždy podali.
Nejdříve ovšem srdce celé
nabídnout Kristu a vesele.
Tím tajemství se odhalí."

CÍRKEV VE SLUŽBĚ BOŽÍ

Poslouchat Boha – prostý příkaz.
To nemusí být dlouhý výkaz
hrdinství, samých vítězství.
Jak prosté děti ctíme rádi
Boha v nebesích. Kamarádi
s ním můžem být; to on pěstí.

Pozdravy slyší od svých dětí.
Možno je zpěvem předváděti,
neb v srdci tiše vyzpívat.
Církev to dělá velmi ráda.
Zpěv modlitbou není tiráda.
Rozhovor to přec má bývat.

Když se tak ke mši připravujem,
přiveďme svaté, jež milujem,
ať oni se k nám přidruží!
K oběti Páně i k hostině
přístupme jak děti v rodině!
Dík ať pak nikdo nedluží!

AD MISSAM (Ke mši svaté)

Andělé, též Archandělé,
asistenti Trůnu, bděle
stůjte Bohu věrnou stráž!
Vládcové, Předáci z duchů,
Vy, jichž Síla, Moc jde k sluchu,
Seraf, Cherub – všechny znáš!

Světice i svatí Boží,
mí ochránci, jimž uložil
orodovat za mne Bůh,
své přímlyvy k němu vzneste,
Vy mu oběť tu doneste,
kterou já chci dát za dluh.

K jeho jména chvále, slávě,
mně k užítku míním právě
za svět Bohu oběť dát.
Všemohoucí, to se chystá.
Za Tvou Církev, ať je čistá,
chci své dary pozvedat.
Amen.

O MATER PIETATIS (K Panně Marii)

Ó Matko lásky, milostivá,
Maria Panno, v nebi živá,
ubohý hříšník, z nehodných,
utíkám se do přímluv Tvých.

Celého srdce snad pocity
do zbožných proseb jsou ukryty:
Jak zbožně stálas pod křížem,
s rozpjatým na něm Ježíšem,

tak vlídně rač mi přízeň přáti
i kněžím všem, co kde se řadí,
zde, v celé Církvi svaté dnes
přinášet oběť! Hřích shlad', děs!

Kéž milostí Tvou podepření
k přijetí hodnou i pro zření
Trojici oběť podáme,
jednoho Boha poznáme.*

Amen.

AD SANCTUM (Ke světcí)

Ty světče . . . světice . . . , hle, já ubohý
spoléhám na Tvé zásluhy!
Jsem hříšník a mám přinést
dar Těla, Krve přečistý,
našeho Krista Ježíše.

– V svátosti s námi zde dýše –
k Tvé poctě i Tvé oslavě!
Pokorně prosím – to právě:
Oroduj za mne v tento den,
ať obětí je spokojen,
ať důstojná je k přijetí.

Ať mohu chválu zapěti
kdys s Tebou, s vyvolenými,
co vládnou statky věčnými,
kde žije, vládne vlídně vám
po věky věků tentýž Pán.

Amen.

Z NEHODNÝCH HODNÉ, BOŽE,

znáš vytvořit,
z hříšníků správné milost
chceš stvořit,
nečisté v čisté proměníš,
očisť mé srdce, tělo od nákazy,
ať skvrny hříchů nezpůsobí zkázy !
Dej horlivost zde u Tvého oltáře,
kam přistoupit nám Tvoje vlídnost káže,
přinést Ti vhodné oběti.
Ať jako lůbezne Tvá laskavost

je cení
za četné urážky a hříchy denní,
za shlazení vin Tvých dětí.

Kéž můžeš obětní dar vlídně přijat
pro Toho, který sebe přišel vydat
za oběť pro nás, Bože náš !
On s Tebou, Otče, žije, stále vládne
v jednotě s Duchem svatým
tak souladně.
Ty čas i věčnost v ruce máš.

Amen.

VERBUM SUPERNUM . . .

Ty věčné slovo, Ježíši,
vládneš přec v Otcově říši !
Tys k dílu spásy sestoupil !
Až večer žití nastoupil,
Tvůj žák Tě na smrt vydává
a nepřátelům prodává !

Dřív však, než život položíš,
dar učedníkům svým vložíš:
sebe pod dvojí způsobou !
Dáš tělo a Krev tou dobou.
Vždyť obě stránky člověka:
tělo i duši hlad léká.

Zrozením stal ses druhem nám,
v hostině za pokrm jsi dán.
Svou smrtí šels nás vykoupit.
Kde vládneš, odměnou chceš být.

Ó spásodárná Hostie !
Ta nebes brány odkryje.
Zde nepřátelů hrozí voj.
Buď silou, pomocí, nás zhoj !

Jednomu Bohu v Trojici
znít chvála musí, věřící !
Dá život věčný bez hranic,
kde naši vlastní pravá líc.

Amen.

KRÁSA DOMU PÁNĚ /Ž. 83

Jak líbezný je přibytěk Tvůj, Pane!
Má duše po něm prahne, touhou plane,
mé srdce v těle jásat chce.
Ptactvo si najde milý domov, úkryt,
vlaštovka hnízdo, kde chce rod svůj ukryt
- já oltář Tvůj, Bože, vládče!

Můj králi, Bože, nebes sborů Pane,
blažen, kdo bydlí v Tvého domu staně,
na věky může pět chvály.
Blažen je člověk, kdo Tvou pomoc pozná.
Cesta, již zamýšlí, pak mohla by být hrozná?
Vyprahlé zmizí úvaly.

Tvé přispění jak v poušti hojný pramen,
Tvé požehnání jak déšť, který skane
po ránu brzy na jaře.
Hned nová síla zchromlé svaly ztuhlé,
těm, kteří v Siónu cíl - Boha tuší,
nakloní sluch s jasnou tvářou.

Všech andělů i Jakubův Ty, Bože,
buď štítem nám, tak voláme v pokoře,
pro svého Syna milého.
Den pouhý v pravdě u Tebe jen jeden
nad tisíc jiných - zde vše dýchá nebem,
zde zastavení každého.

Zlý zmlkne, Bože, v prahu Tvého domu.
Chceš rovnat byt u hříšníků snad k tomu?
Pán Bůh je slunce, štít, buď jist!
On slávu a svou milost tomu dává,
kdo dobrotě se jeho odevzdává,
kdo na svých cestách zůstal čist.
Náš Pane, vládče nebeských všech sborů,
dals důvěru - i blaženost dej tvoru,
co v Tebe doufá samého!
Ať nyní, vždycky, až na věky věků
je chválen Otec a Syn - Bůh v člověku
v jednotě Ducha svatého! Amen.

KE SVATÉMU JOSEFOVI

Jak šťastný muž byl Josef svatý,
kterému slasti byly přáty,
co neměl ani mnohý král!
Uvidět Boha si tak přáli!
Slyšet jej mluvit, by okřáli!
Josef je všechny překonal.
Nejenom viděl, mluvit slyšel!
v náručí hýčkat, líbat tiše,
chystat mu oděv, chránit směl!
A tak my s prosbou, Bože, jdeme,
vždyť královským se kněžstvem zveme,
by každý z něho něco měl.
Synáčka Tvého milého,
z Marie Panny zrozeného,
když on moh chovat na rukou,
nám dopřej s čistým srdcem státi
a vzorné činy ukázati,
oltářů cti být zárukou!
Ať tělo Tvého Syna nyní
a krev pro Tvoje dobrodiní
důstojně smíme požití!
Pak skrze Krista Pána svého
dosáhnem odměn i věčného
v budoucím věku pak žití.
Amen.

OBSECRO TE (Po sv. přijímání)

Vroucně Tě prosím, laskavý Pane,
z Tvých muk ať síla do nitra skane,
která mě chrání, štít dává, brání.
Pokrm a nápoj ať jsou Tvé rány !
Tím ať se živím, žízeň svou tiším
a jimi ať se v svých bédách těším !

Skropení krví, Ježíši Kriste,
ať všechny skvrny omyje jistě !
Ze smrti Tvé mám bez konce život
a věčná sláva z kříže má kynout.

Tím ať jsem svěží, z toho ať jásám !
Tys srdce mého sladkost a spása,
můj Pane, který žiješ a vládneš,
Ty, který věky věkův obsáhneš !

Amen.

JESU, DULCIS MEMORIA

Slast, Jezu, na Tě vzpomenout !
Radostí pravých dáváš proud.
Však nad med je a nad všecko,
když v srdci dlíš ! Je tak lehké !

Nic nelze zpívat všeleji,
nic poslouchat příjemněji,
nic mysliti si sladšího
nad Jezu, Syna Božího.

Dáš, Jezu, naděj věřícím,
jak štědrý jsi Ty k prosícím !
Jak dobrý k těm, kdo hledají !
Což teprv k těm, kdo Tě mají !

To jazyk těžko vysloví,
a slovo jakpak vypoví !
Jen znalec může uvěřit
co je: k Ježíši lásku mít !

Bud', Jezu, naší radostí
a odměnou na věčnosti !
Ať v Tobě naše je sláva !
Na věky kéž tak zůstává !

Amen.

JESU, REX ADMIRABILIS

Ježíši, obdiv máš ! Jsi Král.
Vznešený triumf bych Ti přál.
Tvou sladkost kdo zde vyjádří ?
Toužím Tě zcela poznat, zřít.
Když naše srdce navštívíš,
tu světlem pravdy zasvítíš.

Svět ztrácí hned přitažlivost
a uvnitř hřeje láska dost.
Pro srdce, Jezu, jsi nad med !
Má pramen světla mysl hned.
Je živý nad pomyšlení
a přesáhne vše snažení.

Ježíše všichni poznejte,
o lásku k němu volejte !
Ježíše s touhou hledejte !
Hledáním se i zahřejte !
Náš hlas ať Tobě vždy zpívá !
Náš mrav kéž, Jezu, odívá
ta láska, jíž Tě milujem
i zde, ba až po věčnou zem !
Amen.

SALVETE, CHRISTI VULNERA !

Kristovy rány, pozdrav Vám !
Jste vzácné lásky důkaz, van.
Jde Vámi purpurový proud.
Té Krve stopa má vyschnout?

Svým jasem hvězdy předčíte.
Nad růži, balzám voníte.
Nad drahokam jste z Indie,
nad medu plást, jenž sladký je.

Do Vašich útočištných bran
se skrývá mysl v dešti ran.
Je klidná, děs je nezmůže.
Nepřítel do nich nemůže.

Přistupte, kdo jste stíženi
nákazou zhoubnou hřešení !
Kdo této Krve lázeň zná,
že očištěn je, hned pozná.

Syn, který s Otcem nejvyšším
má trůn, ať díky tvé slyší !
Vždyť Krví za nás výkup dal
a Ducha síly, bys tu stál.

Amen.

JESU, DECUS ANGELICUM

Andělů, Jezu, klenote,
jsi pro sluch zpěv v sladké notě.
Pro chuť, Ty zázračný mede !
Pro srdce nektar jsi z nebe.

Kdo okusil Tě, chuť má zas.
Kdo napil se, snad žízeň zhasí ?
Kdo lásku, Jezu, Tvou mají,
žádosti jiné neznají.

Ó Ježíši můj nejsladší,
jen k Tobě touha hrud' tlačí !
V svých zbožných slzách hledám Tě,
v myšlenkách v srdci volám Tě.

Jen, Pane, s námi zůstávej
a světla zář nám vždy dávej !
Temnotu z mysli vyhosti
a naplň svět svou sladkostí !

Panny a Matky Ježíš květ
bud' naší lásky slast i vznět !
Měj chválu, čest i ve jméně
i království dál blaženě.

Amen.

MARIA, VIRGO ET MATER

Maria, Ty Panno a přesvatá Matko !
Hle, já přijal Tvoje přemilé děťátko !
Tys je ve svém lůně přechistém počala,
život, stravu dala, něžně objímala.

Hleď, Ten, který býval potěchou Tvých očí,
za nímž vždycky slastně srdce Tvé se točí,
Toho Ti teď v lásce pokorně představím,
bys jej obejmula tím objetím samým,
bys jej milovala srdcem svým celým,
oběť znovu nesla Osobám třem cenným.

Ať jsou oslaveny ! Klanění má býti.
Panno, budeš z toho slávu, poctu mítí,
já i náš svět celý v nouzi se nasytí.
Tak Tě tedy prosím, přelaskavá Máti,
odpuštění hříchů rač mi vyžádati.

Hojnější též milost k další věrné službě,
Boha vytrvale chválit s Tebou v družbě
až do konce mého věku pozemského
a pak po vše časy života věčného.

Amen.

LAUDATE DOMINUM (Ž. 150)

Chvalte Pána v jeho svatyni !
Chvalte v nebes vznešené síni !
Chvalte jej pro díla veliká !
Chvalte pro slávu, již vyniká !

Chvalte jasných trubek hlaholem,
chval jej citer tón, harf kolkolem !
Bubny zvučte a zpěv sborový,
varhan hlas a šepot houslový !

Chval jej úder zvučných cimbálů !
Každý tvor ať pěje mu chválu,
Otcí, Synu, Duchu buď chvála !
Bude ! Tak jak je a bývala !

Amen.

1. ZA KNĚZE – OBĚTNÍKA

Pane Ježíši, věčný veleknězi,
zachovej své služebníky
v ochraně svého nejsvětějšího srdce.
Zachovej bez poskvrny jejich posvěcené
ruce, jenž se denně dotýkají Tvého
nejsvětějšího Těla !

Zachovej bez poskvrny jejich rty, jež
jsou denně zvlažovány Tvou
předrahou krví !
Zachovej v čistotě jejich srdce, jimž
byla vtisknuta pečeť Tvého svatého
kněžství !

Dej jim moc, aby proměňovali srdce,
jako proměňují chléb a víno !
Žehnej jejich pracím, aby přinášely
užitek a uděl jim korunu věčné
slávy !

2. ZA KNĚZE – DUCHOVNÍHO PASTÝŘE

Pane Ježíši, Tys dal své Církvi kněze,
aby vedli věřící k dokonalosti. Dej jim
milostivě, aby poznali důležitost svého
povolání a horlivě kázali Tvé slovo.

Ať jsou našimi orodovnicí u Tebe, aby
modlitbou a zbožným životem od nás
odvraceli Tvůj hněv.
Dej, ať nám svítí jako vzory ctností,
abychom následovali jejich dobrý
příklad.

Žehnej jim a mnohonásobně odplat
jejich práce. Oni pečují o naše duše
a musí jednou za to zodpovídat.
Dej tedy, ať jejich učení zachováme
jako učení Tvé – ke Tvé cti, k jejich
potěšení a ke své spáse !

(Podle Bečáka – Katolický kancionál)

3. ZA KNĚZE – KAZATELE

Bože, jenž jsi své kněze pověřil
hlásáním svatého evangelia, dej nám,
abychom těmito naukami v dobrém
vždycky prospívali !

Uděl nám, prosíme, abychom se učili tomu,
co hlásají a milovali svou víru !
Veď nás jejich slovy k poznání Tvého
svatého jména a k dosažení věčné spásy !

Dej, ať ve světle pravé víry žijeme
vzorný život a tak dokážeme, že to,
co ústy a srdcem vyznáváme,
uvádíme ve skutek.
Prosíme Tě, uděl jim, aby jako naši
učitelé zde na zemi, viděli v nebi;
že jsme dospěli do života věčného !

(Podle mešních textů)

4. ZA KNĚZE – ZPOVĚDNÍKA

Bože, dej, ať je mi zpovědník tím,
čím byl Ananiáš Šavlovi, abych věděl,
co mám činit a abych obdržel Ducha
svatého.

Dej, ať mě vede jen dle pravidel svatého
evangeliá !

Dej mu trpělivost s mými křehkostmi,
ale také rozhodnou mysl, aby se
postavil na odpor mým nezřízeným
žádostem !

Do mého srdce vlej uctivost, učenlivost,
pokoru a potřebnou důvěru k němu !

Dej, ať jej považují za Tebe samého
a ať mě šťastně vede k Tobě !

O to Tě prosím skrze Krista, našeho
Pána !

(Podle Bečáka: Katolický kancionál)

5. ZA KNĚZE – SLUŽEBNÍKY BOŽÍ A BOŽÍHO LIDU

Pane a Mistře, jenž činíš anděly
svými posly, sešli lidu, který Tvým
je a Tvým býti chce, kněze
a dej, aby se stali pravými
anděly lidu:

anděly čistoty, lásky, světla, oběti,
anděly rady a síly, milosti a pokoje.

(Podle Pia XII.)

6. ZA KNĚZE – DUCHOVNÍHO VŮDCE

Dej, Pane, svým kněžím moudrost, aby dovedli rozsuzovat Tvůj lid spravedlivě a Tvé ubohé podle práva. Dej ať tak zacházejí s klíči nebeského království, aby neotevřeli nikomu, pro koho má být uzavřeno, nikomu neuzavřeli, komu mají otevřít.

Ať je jejich úmysl čistý, horlivost upřímná, láska trpělivá, jejich práce úspěšná. Ať jsou laskaví, ne však bez míry, přísní, ale ne tvrdí, ať chudým nepohrdají, bohatým nepodléhají. Ať jsou vlídní, aby získali chybující, v dotazech rozvážní, při poučování zkušení. Dej jim, prosíme, ať pohotově odvádějí od zla, ať pečlivě posilují v dobrém, ať snaživě povzbuzují k lepšímu.

Dej jim zralé odpovědi, správné rady, v temných záležitostech světlo, ve spleťtých rozvahu, v těžkostech vítězství!

(Příprava před sv. zpovědí)

7. ZA KNĚZE – UDĚLOVATELE SVÁTOSTÍ

Pane, náš Bože, Tys svěřil do rukou kněží nesčetné poklady své dobroty. Svátým olejem označují naše Těla a Tvou milostí, kterou nám tímto úkonem a modlitbou udělují, se stávají velkými pomocníky v našem životním boji od kolébky až do hrobu.

Ve svatém křtu, biřmování, pomazání nemocných i svěcení nových kněží dáváš lidem těmito viditelnými znameními neviditelnou milost.

Ve svátosti pokání a Nejsvětější svátosti oltární jejich ruce a jejich slova uskutečňují tajemné divy Tvé lásky k nám.

Ke svátosti stavu manželského je posíláš jako svědky své lásky ke Tvé Církvi, vždyť ji miluješ jako svou vyvolenou nevěstu. Posílej nám stále kněze, aby byli vůdci a pomocníky Tvého lidu!

(Z meditativních úvah J. K.)

MILOSRDNÁ CÍRKEV

Kdo vidí stavbu nemocnice,
potvrdí, že snad ještě více
jich nutno v světě postavit.
Nemocných mnoho – lásky málo.
Jak by nás všechny v srdci hřálo,
mít sestru u lůžka hlavy.

Církev tam posílá sestřičky.
"Pomozte, kde slabý, maličký,
neb stařec mdlý a ztrápený."
"Co pro nejmenší učiníte,
tím mně se přímo zavděčíte!"
Odměny v nebi slíbeny.

"Konejte skutky milosrdné,
ať vaše srdce nezatvrdne!
Lásky cit ať se změní v čin!
Sám dal jsem příklad lásky stálé.
Bez lásky srdce je zoufalé,
bez ní hrdinství je ničím!"

NEMOCNÍ V PÉČI CÍRKVE

Přiložit ruku v horké čelo,
ovinout rozpálené tělo,
to dělá církev Kristova.
"Co bližnímu jste prokázali,
pro mně jste ve snop navázali."
Vedou ji slova Mistrova.

Koná vždy skutky milosrdné.
Tam svojí činností se vrhne,
o pomoc kde už volají.
Hladoví, žízniví, nemocní,
věznění, bez šatů, bezmocní,
pocestní, střechu nemají.

To ráda Krista církev koná.
To mnohá vykreslí ikona.
Vděčnosti málo dostává.
Svět sám je tvrdý, necitelný.
Křesťan však raneček bytelný
přináší, pomoc rozdává.

CÍRKEV SE SKLÁNÍ K HŘÍŠNÍKŮM

Jak sám Pán Ježíš Kristus dělal,
když léčil rány duše, těla,
tak církev ráda činívá.
Za hříšné prosby vyslovuje,
když jejich pády vystopuje,
kam vpadla bouře ničívá.

Následky hříchů napravit zná.
Hříšníka, který se z vin vyzná,
přítiskne s láskou na srdce.
Pokáním hříchy usmiřuje.
Lítostí pravé vyučuje,
chlácholí v nebesích Otce.

Pomáhej, Pane, jí v tom díle,
ať jedná s námi ušlechtilé !
Náš svět spíš se pak polepší.
Zamyslí se kdo nad tím stavem ?
Ať v ruchu světa udýchaném
víc hříšníci už nekřepčí !

CÍRKEV ORODUJE ZA UMÍRAJÍCÍ

Co jeden výdech, to smrt jednu
odnáší kořist, kam pohlédnu.
V hodině na pět tisíců.
Denně sto tisíc smrtí je tu.
Čtyřicet milionů květů
zlomeno ročně jak v lisu !

Dnes lidí přibývá a také
smrt vícekrát tím svým pařátem
zasahá na zem nezvratně.
Vítězně projít smrti branou,
ať jen se do nebe dostanou,
touha všech. Jak jít obratně ?

Je nutné modlit se a prosit,
ať náhle nemůže zardousit
nikoho z lidí bez příprav.
K Josefu světci obraťme se,
všem nemocným ať s církví nese
posilu, je-li v nich víra.

P.S. A kde už není, je ztracena,
ať opětně je nalezena.
Josef to v nebi zařídí.
On příznivcem zván smrti šťastné.
U Krista "oko" má úžasné.
"Stop !" náhlé smrti nařídí.

CÍRKEV DOPROVÁZÍ UMÍRAJÍCÍ PŘES PRAH VĚČNOSTI

Na světě všichni spějí k hrobu.
Zatím však mnozí jak na lovu
touží, co nejvíc si užít.
Však smrt se blíží nečekaně
jak na jelena na čekané.
Kdo se dá zavčas poučit ?

Církev nás učí žít zde svatě.
Prostředky nabízí bohatě.
Máme přec žít spravedlivě.
Když život prchá, ba utíká,
přichází s Kristem, též pospíchá.
Přináší pomoc bedlivě.

Pomiluj, Kriste, duši bídnu,
proviny odpusť, ať pobídnou
ji ráje vzácné vidiny !
Zatoužit vejít do radostí
má duše. Bůh rád ji vyproští
z bažin a hříchů sítiny.

CÍRKEV NÁS VEDE PŘES ÚDOLÍ STÍNU SMRTI

Umírá člověk, zvolna slábne.
Zrak zastřen, tělo náhle vadne.
Sluch přijímá, co praví Pán.
"Kdo se mnou žije ve spojení,
k tomu rád přijdu, dám spasení,
u Otce slavně uvítám.

I když smrt náhle skosí život,
ve věčnost časnost musí vplynout,
i ta buď vděčně přijata !
Každého přijímat chci v nebi,
kde už mne svatí mí velebí,
andělská kde zní kantáta.

Volejte kněze k loži mroucích,
pozvěte Krista, ať horoucích
je svědkem stálých modliteb !
Provede duše smrti branou,
odmění za bitvu vyhranou,
osuší slzy prolité.

CÍRKEV VZPOMÍNÁ NA ZESNULÉ

Na hroby mží a leckde sněží.
Vzpomínky však jsou stále svěží
na duše našich zesnulých.
Svět opustili, když Bůh volal.
Plamének žití zaplápolal
naposled, než ho stáhnuli.

Váš dům je nyní skromný, malý.
Bůh schystal vám však nový, stálý
v nebesích, v ráji slíbeném.
Ocení vás tam věčnou slastí.
Sám Dobrý pastýř chce vás pástí
na svěžích luzích zeleně.

Nikdo tu krásu nezákusil,
neviděl – to se zkusit musí,
co Bůh poskytne miláčkům.
Tváří v tvář vy ho teď vidíte.
U něho jistě už bydlíte.
Vzkažte to dětem, synáčkům !

DŮVĚRA V BOHA

Z Písma tak pěkně poznáváme,
jak dobrého my Otce máme.
Tak mile k nám dnes promlouvá.
"Jen neměj strach, můj věrný hloučku,
nechvěj se starostí, můj broučku !
Má péče všestranná, dlouhá."

Vedl jsem s láskou Abraháma.
Z mé dobroty mu slibována
milost, tak vzácná, ceněná.
Dostane syna k potěšení
ve stáří, naděje kdy není.
To jeho víry odměna.

I v naší době Izraele
provázím k míru jak přítele,
ač doma židů malá hrst.
Kol nich je moře nepřátelské
a jejich gesto velitelské:
"Do moře s Židy !" "Stop !" můj prst.

Jsou zachráněny děti moje.
Jsou zaraženy nepokoje.
O mír se jedná, pohlédni !
Ke mně vzhlížejte v každé tísní
a zajásáte v díků písni !
Já mívám slovo poslední !

NÁMĚŠŤSKÉ MADONĚ

Staletí stojíš v Náměšti,
Matko, plná milosti.
Rozhlédáš se po náměstí,
chápeš radost, bolesti.
Synáčka si k srdci vineš.
"Pojď ke mně a nezahyneš!"
Voláš vlídně ke všem věrným.
Maria, pros jej za nás!

Hada hřichu nohou drtíš,
vítězně se usmíváš.
V našich strastech s námi trpíš,
všechno s námi prožíváš.
Tvůj Synáček sama něha!
Nikdy k spánku neuléhá.
Stále pozoruje všechny.
Maria, pros jej za nás!

Dvanáct hvězd Tvé čelo zdobí,
Panno, z žen nejkrásnější.
Tvář má v sobě nebe stopy.
Jsi nám denně vzácnější.
Synáčka i Tebe, Máti,
smějí břízky ovívati.
Smějí být Tvou čestnou stráží.
Maria, pros za nás!

O b s a h

Církev se věnuje člověku	5
Budí se den	6
Všední den	7
Zapad den	8
Hod Boží vánoční	9
Hod Boží velikonoční	10
Hod Boží svatodušní	11
Nejsvětější Trojice	12
Maria – matka církve	13
Josef – ochránce církve Boží	14
Svatí – květy církve	15
Církev ve službě Boží	16
Ad Missam (Ke mši svaté)	17
O Mater Pietatis (K Panně Marii)	18
Ad sanctum (Ke světcům)	19
Z nehodných hodné, Bože . . .	20
Verbum supernum . . .	21
Krása domu Páně (Ž. 83)	22
Ke svatému Josefovi	23
Obscuro Te (Po sv. přijímání)	24
Jesu, dulcis memoria	25
Jesu, Rex admirabilis	26
Salvete, Christi vulnera	27
Jesu, decus angelicum	28
Maria, Virgo et Mater	29
Laudate Dominum (Ž. 150)	30
1. Za kněze obětníka	31
2. Za kněze – duchovního pastýře	32
3. Za kněze – kazatele	33
4. Za kněze – zpovědníka	34
5. Za kněze – služebníky Boží a Božího lidu	35
6. Za kněze – duchovního vůdce	36
7. Za kněze – udělovatele svátostí	37
Milosrdná církev	38
Nemocní v péči církve	39
Církev se sklání k hříšníkům	40
Církev oroduje za umírající	41
Církev doprovází umírající přes práh věčnosti	42
Církev nás vede přes údolí stínu smrti	43
Církev vzpomíná na zesnulé	44
Důvěra v Boha	45
Náměšťské madoně	46

K výroční oslavě Nejsvětější Trojice v Náměšti na Hané
29. května 1994
vydal P. Jan Hrabě Kroupa
Vytiskla tiskárna V. Křupky Mohelnice